

SUPERIORE GENERALE
DELLA CONGREGAZIONE DEI CHIERICI MARIANI
DELL'IMMACOLATA CONCEZIONE DELLA B. V. M.

VIA CORSICA, 1 – 00198 ROMA, ITALIA

LIST PRZEŁOŻONEGO GENERALNEGO NA UROCZYSTOŚĆ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP 2022 ROKU

Rzym, 8 grudnia 2022 r.

Prot. n. 226/2022

Drodzy Współbracia,

Tytularna uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP jest dla nas wszystkich dniem wspólnego świętowania i modlitwy za naszą wspólnotę zakonną. Jest dniem wdzięczności Bogu zarówno za dar istnienia Zgromadzenia, jak też za łaskę mariańskiego powołania każdego z nas. Tegoroczne święto kieruje nasze myśli do kilku okoliczności. Przede wszystkim ciągle świętujemy Jubileusz 350. lecia powstania Zgromadzenia i jest to zatem, jak każdy jubileusz w tradycji biblijnej i kościelnej, czas łaski. Po drugie, wszyscy mamy świadomość, że ciągle trwa niezwykle agresywna i brutalna agresja Rosji na Ukrainę, gdzie pośród tysięcy niewinnych ofiar i nieustannego cierpienia, wielu naszych Współbraci doświadcza ciągłego zagrożenia życia. Wspierajmy ich naszą pomocą duchową i materialną. Nadto, całe Zgromadzenie przeżywa czas kapituł: domowych, prowincjalnych, wikariatów generalnych i w końcu kapituły generalnej. W najbliższym czasie odbędą się wybory nowych zarządów, zarówno generalnego jak i prowincjalnych. Te wszystkie sprawy powierzamy opiece Niepokalanej Matki Pana, naszej Matce i Patronce.

Mariańska szkoła duchowości Niepokalanego Poczęcia Maryi

Świętowanie Jubileuszu 350. lat powstania Zgromadzenia, jakkolwiek ograniczone z powodu pandemii przyniosło już niektóre owoce. Jednym z nich jest zdefiniowanie naszej duchowości i określenie jej jako *Mariańska szkoła duchowości Niepokalanego Poczęcia Maryi*. W klasycznej teologii duchowości *szkoła duchowości* oznaczała drogę życia duchowego, w której istotne są trzy elementy: mistrz – najlepiej święty, potwierdzony kanonizacyjną decyzją Kościoła; doktryna życia duchowego, najlepiej jeśli wprowadza ona pewne oryginalne albo nowe elementy do teologii duchowości; grupa uczniów – naśladowców, starająca się przyjąć, pogłębić i przekazać innym styl życia i naukę mistrza – założyciela.

W naszym przypadku zachodzą wszystkie trzy elementy, chociaż są one rozciągnięte w czasie i nie zawsze uczniowie byli w stanie opracować doktrynę z punktu widzenia teologii duchowości. Raczej wiele było intuicji, bardziej były to opowiadania o stylu życia i najważniejszych dla św. Stanisława Papczyńskiego sprawach duchowych, istniały trudności w określeniu najbardziej istotnego doktrynalnie elementu koncepcji życia duchowego.

Ostatnie lata przyniosły pewien rodzaj odnowy myśli teologicznoduchowej. Dary Opatrzności Bożej, takie jak beatyfikacja i kanonizacja Założyciela, a wcześniej beatyfikacja bł. Jurgisa Matulaistisa, Odnowiciela; nadto niedawno celebrowana rocznica 100 lat Odnowy i obecny Jubileusz, zostały przyjęte przez naszą wspólnotę jako specjalne łaski oraz doświadczenie duchowe naszej wspólnoty zakonnej. W konsekwencji, zainspirowały nas do refleksji nie tylko

nad życiem świętego Mistrza naszej szkoły duchowości, ale także nad bardziej znaczącymi wydarzeniami w historii wspólnoty i najważniejszymi elementami naszej doktryny duchowej. Znalazło to właściwy wyraz w odnowionych Konstytucjach, w których punkt 2 jest zatytułowany *Istota charyzmatu*. Podaje on, że „Misterium Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny jest istotą charyzmatu Zgromadzenia i od samego początku jego istnienia szczególnym znakiem, mocą i radością mariańskiego powołania. Z tego misterium wypływa tożsamość i misja Zgromadzenia”. Z charyzmatu wypływa duchowość i jest ona sposobem jego przeżywania. To wszystko ujęte w kategoriach teologii duchowości daje doktrynę. Bezpośrednio lub pośrednio taki proces dokonał się na przestrzeni naszej historii i dziś uświadomiliśmy sobie jego owoce w postaci nazwy *Mariańska szkoła duchowości Niepokalanego Poczęcia Maryi*. Oprócz wielkich szkół duchowości, jak augustiańska, benedyktyńska, dominikańska, franciszkańska, karmelitańska i ignacjańska, są także mniejsze szkoły duchowości. Takie jak właśnie nasza, zainicjowana 350 lat temu, oparta na życiu i doktrynie św. Ojca Stanisława, naszego Założyciela. W tę szkołę włączyło się mnóstwo uczniów i naśladowców świętego Ojca Założyciela, a niektórzy z nich osiągnęli wysoki stopień świętości, potwierdzony przez Kościół. Dziś, być może bardziej niż kiedykolwiek, dzięki łasce Jąbileuszu i – jak wierzymy – działaniu Ducha Świętego, który dał początek naszej wspólnoty, zdajemy sobie sprawę ze znaczenia dziedzictwa duchowego, przekazywanego przez pokolenia Marianów. Zauważamy zatem niejako na nowo zawsze obecne elementy naszej tradycji, takie jak:

- centralne miejsce misterium Niepokalanego Poczęcia Matki Pana, Jej drogę świętości od momentu poczęcia aż do przejścia do Domu Ojca (Maryja jako *Templum Dei Mysticum*), Jej oddanie Bogu i troskę, aby zanieść Dobrą Nowinę każdemu człowiekowi;

- akt *Oblatio*, dokonany 11 grudnia 1670 roku i dający początek naszemu Zgromadzeniu; wyraża *duchowość oblacyjną* i czerpie swoją inspirację z Eucharystii (*oblata* – dary chleba i wina, które dzięki działaniu Ducha Świętego i współpracy człowieka stają się Ciałem i Krwią Chrystusa – Eucharystią i Ofiarą-*Oblatio*); akt *Ofiarowania siebie* Ojca Stanisława to twórcza odpowiedź na *Boską wizję* udzieloną przez *Ducha Bożego* Założycielowi jeszcze za czasów pobytu w Zakonie Pijarów;

- źródła duchowości naszego Zgromadzenia, wyrażające *ducha założycielskiego* świętego Założyciela, takie jak między innymi *Norma Vitae*, *Fundatio Domus Recollectionis*, *Templum Dei Mysticum* i inne;

- ciągłość trwania charyzmatu i tożsamość duchowości, pomimo ogromnych przeciwności, jakie przechodziło Zgromadzenie, w tym zależności od czynników zewnętrznych, (na przykład franciszkanie reformacji), reform (czasy K. Wyszyńskiego i R. Nowickiego), zmian struktur i form Zgromadzenia (czasy bł. Jerzego) itd. W tej historii zauważamy stałe odniesienia do centrum naszej duchowości, to jest misterium Niepokalanego Poczęcia Maryi, nawet jeśli nie zawsze było ono przekazane przez wychowanców i poprzedników, lub nie zawsze było w pełni świadome. Najbardziej charakterystyczne jest tu wyznanie bł. Jerzego, który przecież nie miał możliwości, aby otrzymać pełną formację zakonną ze strony ostatniego z Marianów, to jest ks. Wincentego Sękowskiego a pomimo tego pisze tak: „Dzięki Ci, Panie, za udzielone mi szczególne uczucia miłości względem Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Dawniej trudno mi szła ta modlitwa, teraz zaś jakże słodko jest modlić się, przypadłszy do Jej stóp i zatapiać się w modlitwie.

Dusza zdaje się omdlewać, owładnięta najśłodszyimi uczuciami, ciało zaś przenikają dziwne, niepojęte i nie dające się wyrazić dreszcze” (*Dziennik duchowy*, 42). Bez wątpienia jest to dowód, że charyzmat to szczególne działanie Ducha Świętego i Jego dar. Tak pojęty charyzmat kształtuje duchowość. Opis duchowości, to refleksja teologicznoduchowa, najczęściej dokonana już przez uczniów określonej szkoły i naśladowców mistrza.

Generalnie ujmując, takie ujęcie naszej duchowości znajduje się w przygotowanym przez Komisję Jubileuszową projekcie przesłania najbliższej Kapituły Generalnej.

Kapituła Generalna 2023

W dniach 6 – 18 lutego 2023 w naszym Domu Generalnym w Rzymie odbędzie się 53 Kapituła Generalna. Przeżywana jest co sześć lat. Związane są z nią kapituły prowincji i wikariatów generalnych. Jest to czas szczególny i ważny dla Zgromadzenia, dlatego powinien być otoczony modlitwą całej naszej wspólnoty. Z tego powodu w liście zwołującym Kapitułę Generalną prosiłem, aby wszyscy Współbracia począwszy od 8 września br. codziennie odmawiali Modlitwę Jubileuszową, a od dnia 27 stycznia 2023 roku, to jest od święta bł. Jurgisa Sekwencję do Ducha Świętego (*Przybądź Duchu Święty*). Chcemy wymodlić obfite działanie Ducha Świętego w czasie Kapituły i otwartość serc i umysłów na Jego inspirację zarówno dla uczestników Kapituły jak i dla wszystkich członków naszego Zgromadzenia.

Kapituła rozpocznie się dniem skupienia, podczas którego będzie odprawiona Msza święta w papieskiej bazylice Santa Maria Maggiore. Mszy świętej będzie przewodniczył i homilę wygłosi ks. kard. Stanisław Ryłko. Po Mszy świętej natomiast, przed obrazem Matki Bożej *Salus Populi Romani*, wszyscy członkowie Kapituły dokonają aktu zawierzenia Zgromadzenia naszej Niepokalanej Matce i Patronce. Odpowiednio wcześniej wszystkim Współbraciom podana będzie formuła aktu zawierzenia i godzina tej modlitwy, tak aby nasze wspólnoty lokalne – łącząc się duchowo – mogły w tym samym czasie dokonać swojego zawierzenia. Ten sam akt zawierzenia powtórzymy wszyscy na koniec Jubileuszu, to jest w święto patronalne, 8 grudnia 2023 roku.

Kapituła Generalna ma określone w naszych Ustawach zadania (por. K 258) i będzie starała się je realizować w przeciągu dwóch tygodni – zakończenie planowane jest na 18 lutego, jakkolwiek wszyscy wiemy, że ostateczna decyzja zależy od samych członków Kapituły. Oprócz zawartych w naszym prawie celów, jakie Kapituła powinna osiągnąć, jednym z zagadnień Kapituły będzie refleksja nad samoświadomością Zgromadzenia w kontekście Jubileuszu, określenie ewentualnych dróg rozwoju, propozycja podjęcia nowych dzieł i inne kwestie, związane z ewentualnymi wnioskami, jakie wpłyną na Kapitułę. Komisja Jubileuszowa przygotowała także projekt przesłania Kapituły dla Zgromadzenia z okazji Jubileuszu. Sama Kapituła będzie przebiegała w czasie jubileuszowym i będzie jednym z jego zaplanowanych wydarzeń.

Jeśli z wiarą przyjmujemy, że Bóg do nas przemawia nie tylko przez słowa, ale także przez czyny-wydrzenia (por. Konstytucja *Dei Verbum*, 2), to bez wątpienia fakt kapituły generalnej Zgromadzenia do takich wydarzeń należy. Jest ona przestrzenią działania Ducha Świętego w naszym życiu osobistym i wspólnotowym. Pojawiające się czasami lęki, czy decyzje podejmowane przez Kapitułę Generalną są zgodne z wolą Bożą i czy jest obecne w nich działanie Bożej Opatrzności, są znakiem naszego zmagania w życiu wiary i powinny być przewyciężone

przez zaufanie Duchowi Świętemu. Nie mamy innych kryteriów oceny decyzji kapitulnych, jak właśnie te, określone w tradycji zakonnej, prawie kościelnym i naszych Konstytucjach i Dyrektorium. Jakakolwiek decyzja, przyjęta zgodnie z naszymi Ustawami i następnie zatwierdzona przez Ojca Świętego jest zawsze wyrazem woli Bożej i działania Bożej Opatrzności. Nie można z góry zakładać czyjejkolwiek dowolności i manipulacji, a nawet gdyby się tak zdarzyło, to są kościelne sposoby weryfikacji takich decyzji. Dokonuje się to przede wszystkim poprzez ostateczne zatwierdzanie rozwiązań kapitulnych przez Ojca Świętego. Oczywiście, zdarza się, że decyzje mogą nie być zgodne z naszymi oczekiwaniami, wyobrażeniami, czy emocjami, ale jeśli decyduje o nich Stolica Apostolska, ostatecznie uznajemy je za działania Opatrzności Bożej. Mamy dwa wielkie przykłady takiego działania Opatrzności Bożej: pierwsze, to konieczność przyjęcia reguły zakonnej i inny rodzaj zatwierdzenia Zgromadzenia, niż sobie nasz święty Ojciec Założyciel wyobrażał; drugie, to odrzucenie niektórych elementów reformy Zgromadzenia, przedstawionych Stolicy Apostolskiej przez bł. Jerzego. Obydwaj z nich, decyzje, które były przeciwne ich zamiarom i niezgodne z ich wolą, przyjęli właśnie jako działanie Opatrzności Bożej. W przypadku zatem jakichkolwiek zmian dokonywanych przez Kapitułę, gwarantem tego, co jest działaniem Opatrzności Bożej jest ostateczna decyzja Ojca Świętego i w takim kluczu, zgodnie z wiarą je przyjmujemy. Dokładnie w taki sposób zostały wprowadzone zmiany w naszych najnowszych Konstytucjach. Zachęcam do zdrowej i większej ufności w działanie Bożej Opatrzności w naszym życiu osobistym i wspólnotowym.

Drodzy Współbracia,

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP zawsze ma dla nas szczególne znaczenie: dziś odnawiamy nasze śluby zakonne, otaczamy się wzajemną modlitwą, życzliwością, troską. Pamiętajmy szczególnie o współbraciach starszych, chorych i tych, którzy w mijającym roku odeszli z tego świata, przechodząc do Domu Ojca. Jako wspólnota zakonna, zjednoczona więzami wiary, nadziei i miłości, żyjąca tym samym charyzmatem dziękujemy miłosiernemu Bogu za wielkie dary Jego dobroci dla nas, szczególnie zaś te, które w ostatnim czasie stały się naszym udziałem. Polecamy Duchowi Świętemu nasze kapituły: generalną i prowincjale. Mamy świadomość, jak wiele zależy od naszej otwartości na światło Ducha Świętego i uległości Jego natchnieniom. Dziś szczególnie zawierzam całą naszą wspólnotę miłosiernemu Bogu i wstawiennictwu świętych, zwłaszcza Niepokalanej Matce Pana, świętego Ojca Założyciela Stanisława, bł. Jerzego, Odnowiciela naszego Zgromadzenia i błogosławionym Antoniemu i Jerzemu, naszym męczennikom.

Immaculata Virginis Mariae Conceptio sit nobis salus et protectio!

Andrzej Pakuła
Andrzej Pakuła MIC
Przełożony Generalny